

שלושה איילים בשם גרוף

אחד הסיפורים הידועים ביותר של המספרים הנורווגיים מהמאה ה-XIX, פיטר אסביורנסן (1812 – 1885) ו- יורגן מואה (1813 – 1882). הוא עובד בצורות שונות על ידי סופרי ילדים מארצות שונות ואפילו נערך כהצגה.

הסיפור הוא על שלושה איילים גרוף. הם עוברים בגשר. האייל גרוף הראשון עולה על הגשר והטרול רוצה לאכול אותו, אבל הוא אומר 'אני כל כך קטן'. אז בא האייל השני והטרול אומר 'מי עובר בגשר שלי'. האייל אומר 'אל תאכל אותי כי אני קטן מדי'. אז בא האייל האחרון והטרול אומר 'אני אוכל אתך'. והאייל אומר 'אני אנגח לך בעיניים' והאייל מפיל אותו. אז האיילים הלכו הביתה ואכלו. אהבתי את הסיפור כי האייל השלישי הפיל את הטרול. גם אהבתי כששלושת האיילים אכלו והשמינו. אספר לכולם שיקראו את הסיפור, כי אהבתי אותו.

שלושה איילים בשם גרוף

היה היו פעם שלושה איילים. שמם היה גרוף. גרוף בשפת האיילים הוא צרוד. למען האמת אחד היה יותר צרוד מהשני והשלישי היה הצרוד ביותר.

הם חיו בהרים וטפסו מסלע לסלע ורעו במרעה ההררי. בחורף הם גרו בעמק, שם השלג היה פחות עמוק ורוח חזקה פחות. הם ישנו בסככה ואכלו מנגולד ועשב.

האיילים גרוף לא הרגישו טוב בעמק שלהם. כאשר הגיע האביב הם היו רזים ורעבים. הם רצו מאוד לעבור להרים ולמצוא שם מרעה עם עשבי בר קיצים, מתוקים.

"אולי הגיע הזמן?" שאל האייל גרוף הקטן ביותר, בקול שנשמע כמו טרקטור המשתעל במרחק.

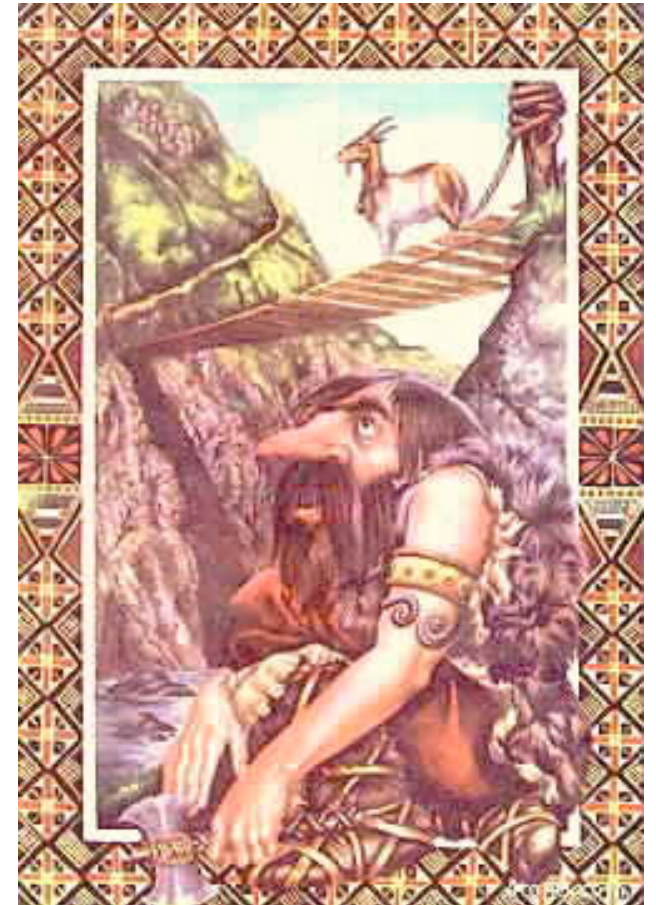
"אנו צריכים לחכות עד שהשלג ימס כדי שנוכל לעבור אל ההרים" אמר האייל השני בקול כמו אבני מחצבה מתפוצצים.

"הגיע הזמן" אמר הצרוד ביותר והגדול שביניהם, בקול כמו חומר נפץ מתפוצץ.

הם ענדו על צוואריהם פעמונים, כדי לא ללכת לאבוד. פעמון אחד נשמע 'טין-טין' בצליל גבוה. פעמון שני נשמע 'דינג-דונג' בצליל נמוך יותר. ופעמון שלישי נשמע 'בינג-באנג' בצליל נמוך מאוד, מאוד.

בדרך אל ההרים הם היו צריכים לעבור דרך נחל הררי אחד. מעליו עבר גשר עץ, צר ותלוי בגובה רב. מתחת לגשר גר טרול מכוער. עיניו היו גדולות כמו ראשי כרוב וירוקות כמו כרוב. אפו היה ארוך כמו קנה של רברבר, ואדום כמוהו.

טרול זה היה רשע ונבזה. הוא היה גרגרן כמו פרה בשדה תלתן.

הוא לא נתן לאף אחד לעבור את הגשר בלי אישורו, אבל הוא לא נתן את אישורו לאף אחד. הוא פשוט אכל את כולם.

הראשון שהגיע לגשר היה האייל גרוף הקטן. הוא לא דאג לכך שהגשר היה גבוה וצר. טריפ-טראפ-טריפ-טראפ נשמעו פרסותיו על קרשי הגשר. 'טין-טין' נשמע הפעמון שעל צווארו.

"מי עובר על הגשר שלי?" צעק הטרול, והוציא את אפו מבין קרשי הגשר.

"זה אני, אייל גרוף" אמר האייל הקטן, בקול כמו טרקטור המשתעל במרחק.

"למה אתה עובר כאן?" שאל הטרול.

"אני הולך להרים, לרעות בעשב הקיצי, המתוק" ענה האייל.

"לא, לא תלך לשם, כי אני אוכל אתך לארוחת בוקר" אמר הטרול.

"בבקשה, אל תעשה זאת. אני רק אייל קטן וצנום. אין עלי בשר

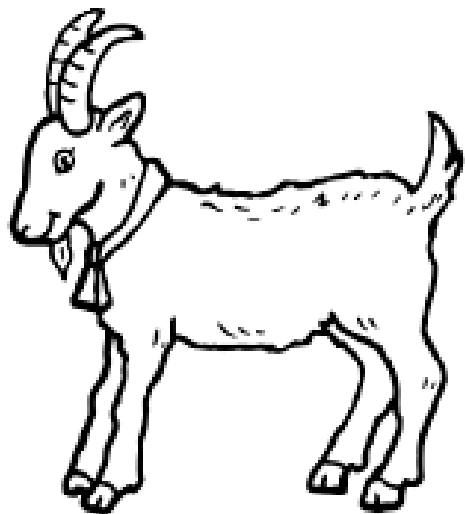
הרבה ולא אטעם לך טוב יותר מאשר כמה תפוחי עץ בר חמוצים.

אולי תמתין עד שיבוא האייל השני שהולך אחרי. הוא יהיה לך טעים יותר."

לטרול לא נראה לבזבז את זמנו על כמה תפוחי עץ חמוצים, אם אמור היה לבוא טרף טוב יותר

בקרוב. הוא אמר: "טוב, עבור עכשיו. לך ותשמין ותחזור הנה מחר."

האייל הקטן עבר את הגשר.

זמן קצר אחרי כן בא האייל השני. הוא קפץ על הגשר והתחיל לעבור בו.
טריפ-טריפ-טריפ-טריפ נשמעו צעדיו על קרשי הגשר. 'דינג-דונג' צלצל הפעמון שעל צווארו.

"מי עובר בגשר שלי?" זעק הטרול, כשהוא מוציא את אפו הארוך דרך קרשי הגשר.
"אני אייל גרוף" ענה האייל בקול כמו אבני המחצבה מתפוצצות.
"לאן אתה הולך?" שאל הטרול.

"אני הולך להרים, למרעה של העשב הקיצי, המתוק" ענה האייל.
"לא, אינך הולך לשם. אני אוכל אותך לארוחת בוקר" אמר
הטרול.

"הא, לא, בבקשה, אל תעשה זאת. אני אמנם גדול יותר מאשר
האייל הקטן שעבר כאן, אבל אני קטן יותר מאשר האח שלי,
שיעבור כאן בקרוב. למה שלא תמתין אליו? הוא יהיה בשבילך
ארוחה טובה יותר."

הטרול נעשה אמנם רעב, אבל לא רצה לבזבז את זמנו על אייל
בינוני, אם ידע שמיד יגיע אייל גדול מאוד. "טוב, עבור את הגשר שלי, תתפטם שם ואוכל אתך
כשתחזור."

האייל השני עבר את הגשר.

אחרי זמן לא רב הגיע האייל השלישי, הגדול, לגשר.
טרומפ-טרומפ-טרומפ-טרומפ נשמעו פרסותיו על הקרשים.
'בינג-באנג' נשמע הפעמון הגדול שעל צווארו.

"מי מעז לעבור כך בגשר שלי?" זעק שוב הטרול.
"זה אני" ענה האייל בקול עמוק "אני עובר להרים, לאכול את
העשב המתוק שם."
"לא, לא תלך לשם" צעק הטרול "כי אני אוכל אותך לארוחת
בוקר."

"כך רק נדמה לך" אמר האייל הגדול מבין השלושה. הוא
הנמיך את קרניו, רץ לאורך הגשר ונגח בטרול המכוער.
הטרול התעופף באוויר, נפל למטה, והתגלגל לתוך המים
הזורמים תחת הגשר. הוא נעלם בזרם, טבע ולא ראו אותו
יותר.

"עד כאן ארוחת הבוקר שלו" אמר לעצמו האייל הגדול "ועכשיו
לארוחה שלי!" והוא רץ מהר אל אחיו שרעו כבר בעשב
המתוק בהר.

ומאז כל אחד יכול כבר לעבור את הגשר בחופשיות, הודות לשלושת האיילים גרוף.

© 2003, 2004